

Dengang han var Dreng, havde Skovene og Engene derhjemme været ham en Legeplads, hvortil han længtes ud for at kunne tumle sig frit og glemme Hjemmets Tvang. Siden havde han overhovedet aldrig haft Lejlighed til noget fortroligere Samliv med Naturen. Han havde siddet i sin Nyboders-Bagstue og studeret den paa sine Generalstabskort og respektløs gjort den til et Bytte for sin Skabertrang. Den havde bare været nogle Sten- og Jordmasser, der skulde udnyttes. Ved Synet af en Mark var hans Tanker straks begyndt at tumle med Nivellerinstrument og Baandmaal; og han havde aldrig kunnet sidde ved Vinduet i en Jernbanekupe, uden at hans Indbildningskraft uafbrudt arbejdede med de Landskaber, han kørte igennem, anlagde nye Veje, udtørrede Moser, byggede Broer og gravede Kanaler.

Nu var det heller ikke netop Farve- og Linjevirkningerne, der gjorde Indtryk paa ham her. Det var Storheden, Aanden, Mystiken i Naturen, for hvilken Uroen i hans Sind nu havde gjort ham modtagelig. Det var Massernes umaadelige Udstrækning, det var Formernes Vælde og den evighedsdybe Stilhed rundtom, der fremkaldte Følelser og Stemninger hos ham, som var ham nye og forunderlige.

Han var naaet nogle Tusind Fod tilvejs og saa foran sig en uhyre Snemark, der øverst oppe gennembrødes af en nøgen, rødgraa, solbeskinnet Klippekam. Forpustet, som han var bleven af den anstrengende Opstigning, maatte han standse for at samle Vejr. Og da han stod der, støttet til sin Stok, og saa sig omkring i det tavse og vilde Øde, sank han hen i en langvarig Undren over sine egne Fornemmelser. Han spurgte, hvorledes det var muligt, at der kunde være noget tiltrækkende, ja noget for Sindet opløftende i at gaa saaledes Time efter Time gennem en fuldkommen livløs Stenørken, i den samme ensformige Stilhed. Hvorledes gik det til, at noget saa negativt som det, at man ingenting hørte, kunde virke saa højtideligt befriende? Eller hørte han maaske noget alligevel? Havde de religiøst Troende i en vis Forstand Ret, naar de talte om noget „hinsides Naturerkendelsen“? Fandtes der i Verdensrummet Lydsvingninger, der ikke kunde opfattes af det legemlige Øre? Det, vi